

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 4. Tepiditatem vitandi Motiva alia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

§. II.

Tepor pejor frigore.

Quando verò caro vivens in eo apparuerit &c. Levit. 13. 14. Lepram mundissimam eam vocat. si discurrens in cute operuerit omnem carnem à capite, usque ad pedes. **Quando verò caro vivens in eo apparuerit; tunc Sacerdotis iudiciò polluetur, & inter immundos reputabitur.** Mysticè: lepratortum corpus inficiens; peccatorem significat, omni peccatorum genere coopertum: si autem vivens sit caro, ita ut grana aliquot lepræ habeat; tepidum, & remissum, significat: qui ex parte mundam habet conscientiam, ex parte autem leprosam: tamen, quia vivens caro apparet, vivere sibi videtur; nec medicum vocat. Octavianus in Eccl. 2. 15.

Benedicite ignis, & æstus, Domino-benedicite gelu, & frigus, Domino. Dan. 3. 66. 69. Æstus, & hyems, in chorum vocantur; ut Deo psallant. Ver floribus renidens non inducitur. Quin & aurora à cœtu psallentium excluditur. Nimirum quæ in confinio virtutis, vitique sunt; ea cœlo non probantur. Mavult Abdênago frigus, quàm teporem: mavult æstum, quàm remissiozem anni partem autumnum. Tenebras audies concinentes cum pueris in fornace, non admisso crepusculò in odeum: **benedicite lux, & tenebre Domino.** v. 72. Olival. 6. Strom. §. benedicite ignis &c.

In civitate peccatrix. Luc. 7. 37. Magdalena tota resperis peccatorum leprâ; sed mundissima ex hoc iudicanda: quia cucurrit ad medicum, & sanitatem recepit. Cùm contrâ Pharisæus, in quo vivens caro apparebat; quia elemosynas dabat, Christum ad convivium vocârat; medicinam à medico, quam domi habebat, non requirit; imò in medicum insurgit, ejusque facta suggillat. Octavianus antè citatus.

Scio opera tua, quia neque frigidus &c. Apoc. 3. 15. Nam, qui frigidi sunt, agnoscunt suam frigiditatem; qui nudi, suam nuditatem; qui infirmi, suas infirmitates; & remedia, ac medicos, accersunt: quod non agunt tepidi, & remissi. Idem ibidem. Tepor periculosior est frigore; tum ob majorem oblivionem, & socordiam; ex quo non advertit suum periculum, sed securus in eo quiescit, & obdormit: tum ob periculum derelictionis à Deo. Deus enim, qui est ignis consumens, sibi que vult à Seraphinis ministrari, hunc teporem odit. Cornelius hic.

Frequentèr vidimus de frigidis, & carnalibus; de secularibus, ac paganis, ad spiritualem pervenire fervorem; de tepidis omninò non videmus. Cassianus coll. c. 4. 19.

§. III.

Quis tepidus? quis frigidus?

Neque frigidus es, neque calidus. Apoc. 3. 15. Richardus à S. Viçt. Aretas, Ambrosius in Psal. 118., & Salvianus lib. 4. de provid. per calidum, intelligunt Christianum, igne bonorum operum ferventem: per frigidum Paganum, aut Infidelem, sinè fidei caliditate. *Polyanth. Sacra Tom. II.*

re: per tepidum verò, Christianum nomine, sinè operibus; seu Christianum in peccato viventem. Sylveira hic. Richardus à S. Viçt. tenet, frigidos esse hæreticos, calidos Catholicos, tepidos politicos; qui pro suis commodis omnium facies induunt; modò hæreticos, modò Catholicos, se simulant. Sylveira ibidem. Tepidus, meâ sententiâ, is dicitur, qui Deum quidem non audent lethali crimine offendere sciens, & volens; à perfectioris autem vitæ, & conscientie perfectioris, studio alienus est. Quare facillè se propriis concupiscentiis permittit, & quavis peccata devorat; quæ sibi tantùm venialia videntur. Ac propterea se reputat justum; quòd sciens, & volens, peccatum mortale non admittat. Alcazar apud Ramirez in ep. 7.

§. IV.

Tepiditatem vitandi motiva alia.

Non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest - ut comedamus, & moriamur. 3. Reg. 17. 12. Aptius dixisset, ut comedamus, & vivamus: cibò enim vita extenditur. Sed, quia de parvo cibo agebat, maluit dicere, **ut comedamus, & moriamur:** est enim vicina morti tanta cibi parcitas. Bæza t. 3. l. 15. c. 6. §. 13.

Ascendente eo in naviculam. Matth. 8. 23. Tria sunt hic spiritualiter attendenda. Primum est animæ conversio; quæ designatur in ascensu naviculæ. Secundum est tentatio; quæ designatur in impetu procellæ. Tertium est animæ consolatio; quæ designatur in sedatione tempestatis. Christus obdormit; quando Christi amor, & memoria, tepescit in corde: nam in se non obdormivit. S. Bonaventura in Luc. 8.

Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostra extinguuntur. Matth. 25. 8. Cur inter oves Dei non referuntur Virgines illæ, quæ ardent lampades habuere: non enim dicuntur proforsu exinctæ, nec penitus oleò evacuatæ: dicunt enim **extinguuntur.** Salvianus l. 2. ad Eccl. Cath. emuisse in eis quiddam luminis puto, cùm & ipsæ extinguendas facillè lampades formidârint. Habebant profectò aliquid, quod verebantur extingui. Ex quo intelligimus, id, quod parum est, quasi nihil esse: quia nequam omninò prodest illico extinguendum lumen accendi: nec juvat aliquid illucescere, quod in ortu habeat occasum; & ad hoc tantùm habere initium viventis; ut possit finem habere morientis. Hoc verbum capiant Fideles; qui solum id gratiæ oleum sibi procurant, quò vel ad horam vivant; & luceant semel in anno, in die S. Paschæ. Semel etiam Sathanas in gratia vixit; sed, quia non abundavit, ut viveret; tota ejus vita pro nihilo fuit habita. De illo Is. 14. 12. **quomodo cecidisti de cælo Lucifer, qui manè oriebaris.** Manè exortus fuit, & vitam, & lucem, in se ostendit; sed lucem solius auroræ, unius stellæ: ad perfectum diem non pervenit. Prov. 4. 18. **justorum semita, quasi lux splendens &c.** Bæza citatus.

Surgite, eamus. Marci 14. 42. Tepidas excitat suâ promptitudine mentes; & cognitâ voluntate paternâ, intrepidè se donat in pœnas. **Ecc e e 2 Sim.**

Sim. Cass. l. 13. c. 8. Surgamus omnes, vocante nos Christo; surgamus à torporis, & negligentiae, lectis: surgamus ab his, in quibus nos male jacere cognovimus: Surgamus ad Christiferas actiones. Id. ib.

Ego veni, ut vitam habeant, & abundantius habeant. Joan. 10. 10. Non enim noscuntur oves Christi, nisi ex abundantia gratiae; ex abundantia ejus vita, quâ vivat anima. Idem ibidem.

Si duodecim homines, putà Apostoli, totam ferè farinam orbis fermentarunt; animò versa, quanta sit nostra malignitas, & ignavia: qui cùm jam innumeri simus, has gentium reliquias convertere non possumus; qui vel Mundis mille satisfacere deberemus. S. Chrysof. hom. 47. in Matth.

Componamus nos ipsos undique: & quemadmodum super funem extensum ambulanti-bus non licet vel parum negligentibus esse: nam parum illud magnum illis malum genera-ret; mox enim subversi, deciderent, atque pe-rirent: ità neque nobis pigrescere licet. Viam enim incedimus angustam, & utrinque præci-pitiis obnoxiam, pedumque simul duorum non capacem. Vides, quâ nobis opus sit diligentia, S. Chrysofomus hom. 10. in c. 5. Thessal.

Nè speret quisquam cælum, se cum vita re-missa visurum: nequit enim fieri. S. Chrysof. hom. 10. in Thessal. c. 3.

Vereor, nè vestram desidiàm quandoque ab-ominantes Angeli cum indignatione recedant; & incipiat unusquisque vestrum serò cum ge-mitu dicere Deo: *longè fecisti notos meos à me; posuerunt me abominationem sibi.* Pl. 87. 9. Itè: *qui juxta me erant, de longè steterunt; & vim faciebant, qui querebant animam meam.* S. Bernardus l. 7. in Cant.

Da operam tu, qui gratiæ cœlestis factus es particeps; nè tepescat spiritus, obtenebrescat lumen, excutiatur flamma, mens deviet, refle-ctatur intentio, intermitatur opus, dormitet custodia, mutetur affectio, diminuatur gratia,

& proficiendi laxetur propositum, S. Laurent. Jul. l. in festo S. Lucae Ev.

Ego vidi multos usurarios, crudelissimos milites, meretrices, paganos, converti ad Do-minum, & fieri bonos servos Dei: sed tremo; cùm nunquam viderim tepidum ad Deum con-verti. S. Bernardus tom. 4. Sermon. 7.

Mors est stimulatix tepidorum; sicut nox appropinquans à viatoribus acediam fugat. Broymard Mors.

Miscellanea.

Charitatem tuam primam reliquisti. Apoc. 24. Quis Episcopus, ad quem hæc episto-la? Lyranus Ribera, tenent, non fuisse Timo-theum Pauli discipulum: quia fuit vir Sanctis-simus, hic autem Episcopus à Christo increpatur ut remissus in charitate. Tamen valde commu-nis est sententia Viegæ, Alcazar, Pererii, Corne-lii, &c. fuisse Timotheum; non obstante, quod scribitur illi: *primam &c.* id est, primum chari-tatis fervorem. Hæc est enim humana infirmi-tas; ut, etiam qui magnò spiritu ceperunt Deo servire, sensim de ejus conatu remittant. Sylvei-ra hic.

Hæc dicit: Amen. Apoc. 3. 14. Omnis te-por in Dei obsequio oritur ex eo, quod homo non satis consideret, & aestimet, quis sit Deus? quæ? & quanta, sint ejus promissa, ac minæ? Cornelius hic.

Iis, qui sunt remissi, & imbecilli, id, quod est moderatum, videtur nimis intensum, & tonum excedere Clem. Alex. l. 2. Strom.

Sicut solertem virum, animò, & proposito, alacrem nulla res detinere potest; ità segnem, & remissum, hominem omnia possunt impedi-re. S. Chrysof. t. 6. orat. in SS. Petrum Ap. & Eliam Proph.

Vox multorum est: Sufficit mihi vita com-munis; si cum multis salvari potero, satis est. Nolo merita Apostolorum; nolo volare per summa: in cedere per planiora contentus sum. Gerfon. 3. p. tr. de myst. præf. industr.

